

«...sovint ens demanen (o ens demanem) per què escrivim poesia, i això té una primera resposta prou clara, que és que hi trobem (o que la poesia ens dóna) alguna cosa que no trobem enlloc més. Però, llavors, la següent pregunta és òbvia: i quina és, què és aquesta “cosa”? Apuntar que té a veure amb una capacitat, i amb una capacitat del llenguatge, és ja un bon punt de partida. Un punt de partida (un punt de vista) que molts compartim amb Joseph Brodsky i Seamus Heaney. No es tractarà, òbviament, de tot el que la poesia podria fer, sinó del que efectivament arriba a ser; no es tracta d'un simple joc d'elucubracions teòriques sinó d'un catàleg --en el més noble sentit de la paraula-- d'intents, de camins, de recursos engendrats amb paraules (perquè sense engendrament no hi ha poesia)».

+ Flux